

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΝΕΟΙ ΚΥΡΙΑΛΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπεδόθη εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν τὴν προπαραλθοῦσαν πέμπτην ἢ ἑξῆς ἐπιστολή, εἰς ἣν ἀσμένως παρέχομεν ἐν τῷ Προμηθεῖ χώρον, λυπούμενοι ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἅτε ἐστοιχείο-θετημένῳ ἤδη ὄντι καθ' ἣν ἡμέραν ἢ ἐπιστολὴ ἐπεδόθη.

Κύριοι συντάκται τοῦ «Προμηθέως»,

Μετὰ φρίκης ἐπληροφόρηθην ἐκ τῶν ἐν τῷ 9. καὶ τῷ 14. ἀριθμῷ τοῦ «Προμηθέως» ἀναγεγραμμένων χωρῶν ὅτι οἱ ἀξιοτίμοι κύριοι Ἰωάννης Σκαλιτσούνης, Χρ. Ἰ. Τσπετάκης, Ἀδαμάντιος Διαμαντόπουλος καὶ Ἀπόστολος Μαρράκης, συντάκται οἱ μὲν τῆς Ἀναπλάσεως, ὁ δὲ τοῦ Λόγου, ἐπιστημονικὸν ἐπιχειρήμα κατὰ τῶν ἑαυτῶν ἀντιπάλων ἔχουσι καὶ τὴν θανάτωσιν ἐκείνων. Οἱ μισοπιστήμονες οὗτοι λόγιοι ἐζήλωσαν, φέρεται, τὰς ἀειθαλεῖς ἱστορικὰς δάφνας, ἅς ἔδρεψεν ὁ κατὰ τὴν πέμπτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα ἀκμάσας διακθόντος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κύριλλος, ὁ αἰσχρότατος ἐκεῖνος τῶν Νικαϊτικῶν ληστῆς, ὁ ἀνοσιώτατος καὶ μικρότατος δολοφόνος τῆς περιωμένου φιλοσόφου Ὑπατίας, τῆς ἰσχυγέλου καὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σοφίαν ἐκείνης πρῆβεν, ἥς ὁ πανάθλιος κκοῦργος δὲ ἦτο ἀξίος νὰ καταστῆ ὑπὲρ τῆς καὶ ἀπλοῦς, θεράπων τοῦ δίφρου ἢ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ λαοῦ! Ἀλλ' ἅς μάθωσιν αἱ εἰρημένοι λόγιοι ὅτι, ἐκφραζόμενοι ὡς ἐκφράζονται, οὐ μόνον εἶνε ἀσπονδοῦνται τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔχθροί, ἀλλὰ καὶ φρωῶνται ἐναγέστατοι καὶ βδελυρώτατοι τοῦ Χριστιανισμοῦ πολέμοι ὃν νομίζουσι οἱ δεῖλαιοι ὅτι οὕτως ὑπερασπίζουσι καὶ ὑποστηρίζουσι! «Ὅτε κώμη τις Σαμαρειτῶν δὲν ἐδέξατο τὸν Ἰησοῦν, «οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον, «Κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;». Ἀλλ' ὅμως ἔκπληκτος ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῇ κακοθεστάτῃ καὶ μωροτάτῃ ταύτῃ ἐρωτήσῃ τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν, ἀποφρακίζοντων τὴν διὰ πυρὸς εὐαισθητοῦς ἢ οὐρανοκαταβίβου!» θανάτωσιν ὀλοκλήρου κώμης ἀνθρώπων ἕνεκα λόγου οὕτως εὐτελοῦς, πλήρης ἀγανακτήσεως καὶ οἴκτου «στραφεῖς ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, «Ὅχι οὐδαμῶς οἶον πνεύματός ἐστε ὑμεῖς; ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤθελε ψυχὰς αἰθρίων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σώσαι». Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην» (Λουκ. 9 53 - 56).

Τοὺς σεπτοὺς τούτους λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνακινώσατε, παρακλῶ, διὰ τοῦ λαμποῦ ἡμῶν περιδικῶν εἰς τοὺς τέσσαρας νέους Κυρίλλους Ἀλεξανδρείας, οἵτινες ὀφείλουσι, νομίζω, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φινόμενον, νὰ συμμορφῶνται μᾶλλον πρὸς τὰ θεσπέσια διδάγματα τοῦ Σωτῆρος ἢ πρὸς τὰ σκότικα ἔρ-

γα ληστῶν καὶ φρονέων, εἴτε πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας εἶνε οὗτοι εἴτε Ῥώμης ἐπίσκοποι.

Μεγάλως ἤθελον χαρῆ, ἂν ἤξιούτο δημοσιεύσεως ἐν τῷ ὑμετέρῳ περιοδικῷ ἢ μικρὰ μου αὕτη ἐπιστολή, ἔχω δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι κώλυμα πρὸς τοῦτο δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἡ ῥωμαϊκὴ μου ὑπογραφή(*).

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως

Τιβέριος Γράκχος.

ΚΑΙΝΑ ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ.

Ἀναπλαστικὴ πανοπλία πρὸς πάλιν ἐπιστημονικὴν.— Νομίζετε, ὡ ἔχθροί τοῦ Δαρβίνου καὶ τοῦ Haeckel, ὅτι πρὸς ἐπιστημονικὴν κατ' ἐκείνων πάλιν ἀπαιτοῦνται γνώσεις ἐπιστημονικαί; Ἀπατάσθε, φίλτατοι, ἀπάτην δεινὴν, διότι ἀρκεῖ μόνη τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἢ οἰκλήποτε λογικὴ. Τοῦτο πληροφορεῖσθε ἐκ τῆς Ἀναπλάσεως (Α', σελ. 66), διαρρήδην διδασκούσης διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ τὰ ἑξῆς :

«Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς λογικῆς — μεταφερομένης τῆς πάλης, οὐδεὶς, οὐδ' ὁ γυμνότερος ἐπιστημονικῶν γνώσεων κωλύεται ν' ἀντιταχθῆ καὶ αὐτοῖς τοῖς τὴν ἐπιστήμην ὑπερτάτως κατέχουσι, καὶ ὀφείλει μάλιστα τοῦτο (εἶνε, βλέπετε, καὶ καθῆκοι), ὅταν νομίζῃ αὐτοὺς οὐ μόνον εἰς σκολίαν ὁδὸν βεβήκοντας, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν κινδυνεύοντας νὰ παρασύρῃσι κατόπιν αὐτῶν εἰς τὸ βάραθρον.»

Οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε τοσοῦτον ἠφράνθημεν, ὅσον ὅτε πρῶτον ἀνέγνωμεν τὸ θεσπέσιον τοῦτο δόγμα καὶ διδῆγμα! Διότι τότε πρῶτον κατενοήσαμεν πῶς τολμῶσι νὰ ἐπικρίνωσι τὸν Haeckel καὶ τὸν Δαρβίνον οἱ ἀντίποδες αὐτῶν, ὁ κ. Ἰ. Σκαλιτσούνης, ὁ κ. Ἀ. Μαρράκης, ἡ κυρία Ἀναπλάσις, ὁ κ. Μ. Δ. Καλοποθάκης καὶ ἡ κυρία Ἐπιφυλλίς τῶν «Καιρῶν». Νῦν δέ, πάλιν ἐπεξερχόμενοι τὸν παρατεθειμένον χρῆσμον τοῦ κ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ, φανταζόμεθα ὅποια χαρὰ θὰ πλημμυρῇ τὴν εὐγενῆ καρδίαν πάσης τελείας ἀνεπιστημοσύνης, ὅταν ἔχῃ τὴν συνειδήσιν ὅτι δυνάμει τῆς σεπτῆς λογικῆς τοῦ ἑαυτοῦ ἐγκαρῶν δύνανται τοῦτο μὲν νὰ ἐλέγξῃ τὴν ὑπερτάτην ἐπιστήμην, τοῦτο δὲ νὰ παραστήσῃ αὐτὴν ὡς παρασύρουσαν τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ βάραθρον, εἰς οὐ τὰ χεῖλη σωτῆρ ἀγγελος ἐπικλήθῃται αὐτὴ ἢ τελεία ἀνεπιστημοσύνη, αὐτὴ ἢ ἀκρα γυμνότης ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἔχουσα δια-

(*) Σημείωσις τοῦ «Προμηθέως».— Καὶ ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς οὐδὲν ἐκώλυε τὸν κ. Ἰβέριον Γράκχον νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ ὄνομα. Τοῦτο δὲ μάλιστα πράττων, ἤθελε συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ἄλλοτε δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Προμηθεῖ (Α', σελ. 410 — 411) ἡμετέραν παράκλησιν,

πρόσιον κήρυκα τῶν νέων τούτων ἐπιστημονικῶν καὶ ἠθικῶν Εὐαγγελίων τὸν κύριον Ἀλέξανδρον Ρ. Ραγκαβῆν!!!

Μετ' ἐκπλήξεως ἀμυθῆτου καὶ μετ' οἴκτου ἀμυθητοτέρου παρατηροῦμεν ὅτι ἀπό τινος χρόνου πλέκονται παρ' ἡμῖν τὰ εὐανθεστάτα τῶν ἐγκωμίων καὶ οἱ ἐνθουσιωδέστατοι τῶν πανηγυρικῶν ἀναφχνδὸν καὶ διαβρῆθην ὑπὲρ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς τελείας ἀνεπιστημοσύνης. Οἱ ἀναχνῶσται τοῦ «Προμηθέως» γινώσκουσιν ἤδη ἐκ τοῦ 7. ἀριθμοῦ αὐτοῦ (σελ. 58) ὅτι κατὰ τὸν κ. Ἀ. Μκκράκην ἡ ἀμάθεια ἡ ἔχουσα συνείδησιν ἑαυτῆς ἐξισοῦται πρὸς τὸν Σωκράτην, διότι καὶ αὕτη ἐν οἶδεν ὅτι οὐδὲν οἶδεν. Νῦν δὲ πληροφοροῦνται ὅτι καὶ ἡ τελεία ἀνεπιστημοσύνη δύναται κατὰ τὸν κ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆν νὰ ἐλέγξῃ τὴν ὑπερτάτην ἐπιστήμην, μεταφέρουσα τὴν πάλην εἰς τὸ πεδίον τῆς λογικῆς (πεδίον βεβαίως δύσβατον εἰς τὴν ἐπιστήμην), καὶ οὐ μόνον δύναται ἀλλὰ καὶ ὀφείλει, ὅταν ἡ ἀνεπιστημοσύνη νομίσῃ τὴν ἐπιστήμην παρασύρουσαν τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ βάραθρον, εἰς ὃ οὐδέποτε δύναται νὰ ἐξωθήσῃ τὴν κοινωνίαν ἢ ἀνεπιστημοσύνη.

Καταλαμβάνετε, συμπολίται, πῶς ἀναπλάττεσθε; Καὶ ἐννοεῖτε διατί εἰς τὴν σπεῖραν τῶν ἀναπλαστῶν καὶ τῶν φιλοζῶων ἡμεῖς ἀπαρέσκομεν; Ἀλλὰ μενέτωσαν ἡσυχοὶ οἱ ἀξιώτιμοι οὗτοι κύριοι. Μετὰ κελῶν ἀντιπάλων ἔχουσι νὰ κάμωσι! (*)

Μέγα ἀναπλαστικὸν ῥητὸν τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. — Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ Ἀναπλάσει (Β', σελ. 218. ἐν ἄρθρῳ τοῦ κ. Ἰ. Σκαλτσούνη): «Δὲν ἀποκρούομεν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐξετάσεις οὐδὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐξαινεστάμεθα κατὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ φανατισμοῦ τοῦ μεταποιούντος εἰς ὀριστικὰς τῶν αἰωνίων προβλημάτων

(*) Πληροφοροῦμεθα ἐκ πηγῶν λίαν ἀσφαλῶν ὅτι καὶ κατ' ἰδίαν οἱ παρ' ἡμῖν ἀναπλάσται ἐμιλοῦσιν ἀσεβέστατα καὶ μετὰ μίσους θεολογικοῦ περὶ ἡμῶν, μεταφέροντες οὕτω τὸν ἀγῶνα εἰς τὰς τριβδους καὶ εἰς τὸ στάδιον τῶν χθαμαλῶν ραδιουργιῶν! Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ εὐγενὴς συζήτησις, ἡ ἀριβεία, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ καλὴ πίστις, ἀσ ἀειοῦσι. Βλ. Προμηθεῖα σελ. 123!, δὲν κωλύουσι καὶ τὴν χρῆσιν τοιούτων ἱποτικῶν καὶ χριστοθεστατῶν καὶ εὐαγγελικωτάτων μέσων καὶ μηχανῶν! Ἀγνοοῦντες ἡμεῖς τοὺς νέους τούτους ἐπιστημονικοῦς καὶ ἠθικοῦς νόμους, δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἀνάπλασις, παρκαλοῦμεν τοὺς ἡμετέρους ἀντιπάλους νὰ πιστεύσωσιν ὅτι εἰς τὴν ἰδιωτικὴν αὐτῶν ἀμυναν οὐδέποτε ἡμεῖς θὰ παρακολουθήσωμεν αὐτοῖς, ὅθεν δύνανται ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τούτῳ σταδίῳ ἀσφαλεῖς καὶ ἀνενόχλητοι νὰ δρέπωσι καθ' ἐκάστην τὰς δάφνας, ὧν καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα στεροῦνται ἐν τῇ παλαίστρᾳ τῇ πλήρει φωτός, τῇ πλήρει τιμῆς, τῇ πλήρει εὐθύτητος, — ἐν τῇ παλαίστρᾳ τῇ δημοσίᾳ! Τοῦτο ἐρρήσθω ἀπαεὶ διὰ πάντος,

λύσεις τὰ ἀποκνήματα ροσοῦσης φαρτασίας, καὶ κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀγυρτίας τῆς παριστανούσης ὡς ἀναμφισβήτητα δόγματτα θεωρῆς ἀποκρουμένας; ὑπὸ τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἐρμηνέων τῶν νόμων τῆς φύσεως (*).

Δὲν θυμάζετε, προσφιλεῖς ἀναχνῶσται, τὴν νέαν τχύτην ἀναπλαστικῆς ἀνεξιδόξιας; Δὲν ἐξίστασθε πρὸ τῆς εὐγενείας αὐτῆς; Δὲν ἐκπλήττεσθε ὑπὸ τῆς μετριοπαθείας, ἣν ἔχει, ὑπὸ τῶν φώτων, ἀπερ ἐπιδείκνυται, ὑπὸ τῆς χρυσσοτομίας, ἣν κέκτηται; Ὁ κ. Ἰ. Σκαλτσούνης «δὲν ἀποκρούει (Θεὸς φυλάξοι!) ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκζητήσεις οὐδὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν»· τὰ τοιαῦτα τοῦναντίον γεραίρει καὶ σέβεται ὁ ἀπολυσέβαστος ἀνήρ. Ἐκεῖνο, ὅπερ κατ' οὐδένα τρόπον εἶνε δυνατὸν ὁ ἀνεξιδόξος οὗτος σ φῶς; νὰ ἐγκρίνη, εἶνε ἡ ἐπιστημονικὴ πεποθῆσις ἢ μὴ οὕσα κοινὴ καὶ εἰς αὐτόν!!! Ἡ τοιαύτη πεποίθησις, ἐξ ὑποκειμένου μὲν θεωρουμένη καὶ ἐκτιμωμένη, εἶνε κατ' αὐτὸν ἐπιστημονικὸς φανατισμὸς καὶ ἐπιστημονικὴ ἀγυρτία, ἐξ ἀντικειμένου δὲ κρινόμενη, ἀποκνήμα ροσοῦσης φαρτασίας!!!

Δύνασθε λοιπὸν κάλλιστα, ὡ ἀναπλαττόμενοι συμπολίται, νὰ ἐκζητῆτε τὴν ἀλήθειαν ἐξ ὑποκειμένου ἢ νὰ βλέπητε αὐτὴν ἐναργῶς κατὰ τὰς σπανιωτάτας περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶνε ὀλόκληρος ἀντικειμενικὴ ἀλλ' ἐπὶ τῆς πρώτης περιπτώσεως (τῆς ἐκζητήσεως;

(*) Μεγάλοι βεβαίως διδάσκαλοι καὶ ἐρμηνεῖς τῶν νόμων τῆς φύσεως εἶνε πάντες ἐκεῖνοι, ὧν τὰς γνώμας ἐγκρίνει ὁ κ. Ἰ. Σκαλτσούνης, ἀλλὰ Θεὸς φυλάξοι ὁ Lamareck, ὁ Στέφανος Geoffroy Saint-Hilaire, ὁ Goethe, ὁ Darwin, ὁ Herbert Spencer, ὁ Haeckel! Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Οἱ ἄνδρες οὗτοι εἶνε φανατικοὶ ἐπιστήμονες, ἔχουσι φαντασίαν νοσοῦσαν, εἶνε ἐπιστημονικοὶ ἀγύρται, — ἀγύρται συγκαλύπτοντες τὸ ψεῦδος ἀσεβῶς καὶ ἀποτροπῶν θεωριῶν ὑπὸ τὸ ἰερὸν τῆς ἐπιστήμης ἔνμα» (Ἰω. Σκαλτσούνης ἐν Ἀναπλάσει Β', σελ. 7). Βλ. καὶ Ψυχολογικὰς Μελέτας σελ. 10 - 11, ἐν αἷς πλὴν ἄλλων πολλῶν καὶ ἡ πανθεῖστικὴ τοῦ Ἐγγέλου σχολῆς χαρακτηρίζεται ὡς «κοσμολογικὴ ἀγυρτία καὶ ἀνθρωπολογικὴ τερατολογία προκαλοῦσα ἐπιστημονικὸν θόρουσον καὶ κοινωνικὰς διαταράξεις», ὡς «θεμένη ὑπὸ ἀμφισβήτησιν πᾶσαν φιλοσοφικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν», ὡς «ἐπισκοπίσασα τὴν διάνοιαν τῆς νεότητος», ὡς «ἀποχουνοῦσα τὴν ἰσχὺν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος», ὡς «διακλονίσασα τὰς βάσεις τοῦ καθήκοντος καὶ τὰ ἐρεῖσματα τοῦ ἠθικοῦ νόμου»! Νομίζετε ὅτι ὑπάρχει τι ἄδικον, ὑπάρχει τι συκοφαντικόν, ὑπάρχει τι ἐυδριστικόν, ὑπάρχει τι ἀνόσιον ἐν τινι τῶν ἠθικῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν, τῶν σωτηρίων τούτων ἐννοιῶν; Ποτέ, μυριάκις ποτέ. Πάντα ταῦτα εἶνε ἀναπλαστικά τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας! Καὶ ἂν τολμάτε, εἶπετε τοῦναντίον, καὶ βλέπετε πῶς παρίστησιν ὑμᾶς ὁ κ. Ἰ. Σκαλτσούνης καὶ ἡ κυρία Ἀνάπλασις! Ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, Ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα! Τί νομίζετε; Δύνασθε νὰ προτιμήσητε τοῦ σωτήρος κ. Ἰωάννου Σκαλτσούνη τὸν ἀγύρτην Ἐγγέλον καὶ τοὺς τερατολόγους Ἐγγελιανούς;

τῆς ἀληθείας) μὴ τύχη καὶ σχηματίσθητε πεποίθησιν διάφορον τῆς τοῦ κυρίου Ἰωάννου Σκαλτσούνη· διότι ἄλλως τετέλεσται, — ἡ ἀνάπλασις διακόπτεται, ὁ φανατισμὸς καταλαμβάνει ὑμᾶς, ἡ ἀγροτία ἐπιλαμβάνεται ὑμῶν, καὶ νόσος φρικώδης μαστιίζει τὴν γαρτα-siar ὑμῶν !!!

Χαίρε ἀναπλαστικώτατε σελασφόρε πυρσὲ τῆς Τεργέστης! Ο Saggio pregiatissimo, senza di te eravamo nulla, con te ora siamo tutto!

Υστερόγραφον. — Ἐνεκ τῶν ἀνεγγραφειῶν θεωριῶν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ῥαχκαβῆς καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνης ὠνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», — ὠνομάσθησαν, λέγομεν, «δύο ἀσφαλεῖς καὶ σωστικαὶ ἀγκυραὶ, διασώζουσαι τὸν Σύλλογον (τῆς Ἀναπλάσεως) ἐκ τῶν συνήθως ἐξειρημένων τρικυμιῶν» (βλ. Ἀνάπλασις Δ', σελ. 882). Φαίνεται ὅτι ὁ Σύλλογος οὗτος μένει πάντοτε ἠγκυροβλημένος, οὐδέποτε θαλασσοπορεῖ, ὅπερ βεβχίως ἀνεντιζήρητον!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ ὄστρεα καλλιεργοῦνται τιθέμενα ἐντὸς κλωθῶν.— Ὅπως παρ' ἡμῶν ὑπάρχουσι γενικοὶ διευθυνταί, ἀπιθεωροῦνται καὶ ἔφοροι ταχυδρομείων, τηλεγράφων, ἀρχαιοτάτων δημοτικῶν σχολείων κτλ., οὕτω καὶ εἰς τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ὑπάρχουσι ὅμοιοι τιτλοφόροι τῶν κυβερνήσεων, ὑπάλληλοι καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἡμεῖς τὸ πρότυπον τῆς Ἀνατολῆς κράτος περιφρονούμεν καὶ οὐδὲ κἂν καταδεχόμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Ὅτω π. χ. ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει γενικὸς ἔφορος τῆς ἀλιείας, ὁ κυρίως Bourgon-Brandely, οὗτινος σκοπὸς εἶνε νὰ ἐφορεύῃ μετ' ἐπιστήμης τὰ τῆς ἀλιείας, ἣτις διὰ τὸ γαλλικὸν κράτος εἶνε σπουδαιότατος πλουτολογικὸς παράγων. Βεβχίως ἐκεῖ ἡ ἀλιεία διὰ τῆς θογαμίτιδος, τοῦ πλόμου καὶ τῶν ἀνεμοτριτῶν δὲν ἐπιτρέπεται, γίνεται δὲ φροντίς, ὅπως μετ' ἐπιστήμης καλλιεργοῦνται τὰ ἰχθυοτροφεῖα καὶ αἱ ἀσταχοτρόφοι τῆς χώρας ἀκταί. Τίς ποτὲ τῶν Ἑλλήνων ἐφκντάσθη, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, ὅτι καὶ τὰ ὄστρεα καλλιεργοῦνται καὶ σοβρὰ περὶ τούτων λαμβάνεται φροντίς; Ὁ ρηθῆς κύριος παρκτησήσας, ὅτι ἐν τοῖς συνήθεις ὄστρεοτροφεῖσι, ὅτι τὰ νεαρὰ ὄστρεα ἔθνησκον πρῶτως, ἐπενόησε μέθοδον, δι' ἣς προφυλάσσονται ταῦτα τοιαύτης καταστροφῆς. Κατασκευάζονται μεγάλοι κλωβοὶ ἐκ σύρματος εἰς πκτώματα διηρημένοι, καὶ ἐντὸς αὐτῶν τοποθετοῦνται κατὰ σειρὰν λοζῶς τὰ ὄστρεα. Κρέμανται δὲ οἱ κλωβοὶ οὗτοι ἐν τῷ θαλασσίῳ ὕδατι ἐκ δοκῶν, αἵτινες ἐκρτῶνται ἐκ τῶν πλευρῶν πλοικρίου ἢ σχεδίης δυναμένης νὰ μεταβάλλῃ θέσιν, ὅπως τὰ ὄστρεα εὐρίσχωσι τὴν κκτᾶλληλον. Τὰ περιζήτητα ταῦτα ἐν Γαλλίᾳ

ζῶα, προφυλασσόμενα οὕτω τῆς ὑπὸ ἀρπακτικῶν ζῶων καὶ ὑπὸ νοσηροῦ ἐδάφους δυναμένης νὰ προκῶψῃ φθορᾶς, αὐξάνουσι καὶ γίνονται λίαν εὐγευστα.

Διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀτμοπλοῦκὰς ἑταιρεῖας.— Ἐκ τῆς ναυπηγικῆς ἑταιρείας τοῦ Σταττίου (Β. Γερμανία) ὁ Ἡραϊστος, ἐναυπηγήθη ἀτμόπλοιον μέγιστον, ὅπερ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 1214 ἐπιβάτας, θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τοῦ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Νέας Ὑόρκης πλόας. Διὰ τὸ πλοῖον τοῦτο, κληθὲν *Πρόγκηψ Βίμπαρ*, ἐδακπνήθησαν 6 ἑκατομύρια μικρῶν ἤτοι 7,500,000 χρυσῶν φράγκων, τὸσα δηλ. ὅσα εἶνε περίπου τὰ κεφάλαια τῆς ἐν Σύρῳ ἑταιρείας. Ἔχει δὲ μῆκος μὲν ἐπὶ τοῦ καταστρωματος 158,50 μέτρα, βᾶθος 17,52 μ. καὶ μηχανὰς 14,000 ἵππων.

Ἰταλικὴ θρησκομανία.— Ἡ μέχρι χθὲς εἰς κρατιδία διηρημένη Ἰταλία, λησημονήσασα τὰ παθήματα τῆς, ἐπιζητεῖ κατακτήσεις καὶ ζητεῖ διὰ σχολείων καὶ ἄλλων μέσων νὰ ἐξιταλίσῃ, ὅπου δυνατόν χωρὰς τῆς Ἀνατολῆς, ἐνῶ ὄφριε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς χώραν καὶ νὰ ἐπουλώσῃ πλείστας πληγὰς. Ἡ ἀμαθία, ἡ θρησκομανία, ἡ ληστεία εἰς πολλὰς αὐτῆς ἐπαρχίας διατελοῦσιν ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει. Ἴνα δὲ ὁ ἀναγνώστης λάβῃ ἰδέαν τῆς κτηνώδους καταστάσεως τόπων διαφόρων τῆς Ἰταλίας ἀναφέρομεν τὰ ἐξ ἧς ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας ὑποπροζένου τῆς Ἀγγλίας (βλ. Globus LIX 14). Ἐτησίως ἐν τινι πολίχνῳ περὰ τὴν ρηθῆσαν πόλιν πανηγυρίζεται ἡ ἑορτὴ τῆς Madonna della Catena, καθ' ἣν πολλοὶ ἀμαρτωλοὶ ἢ ἐρωτευμένοι προσφέρουσι πρὸς τὴν «ἐν ταῖς ἀλιεῖσι διατελοῦσαν Θεοτόκον» τὴν ὑποσχεθεῖσαν εὐχὴν ἢ τάμμα. Καὶ οἱ μὲν ἄνδρες ἐν ἀδαμικίᾳ στολῆ, φέροντες μόνον περὶ τὴν ὄσφιν ὕψιστά τι, πορεύονται πρὸς τὴν 2 ἢ 3 χιλίόμετρα ἀπέχουσαν ἐκκλησίαν τύπτοντες διὰ βᾶδων φερουσῶν 40—50 αἰχμάς βελονῶν, τὸ στήθος καὶ τοὺς μηρούς των. Οὕτως αἰμόφυρτοι εἰσέρχονται εἰς τὸν ναόν, ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν Θεοτόκον, ὅτε τινὲς πίπτουσι καὶ λιπθῶσι ἢ καὶ ἀποθνήσκουσιν. Αἱ δὲ γυναῖκες, αἵτινες ἐπίσης πρόκειται νὰ ἐκτελέσωσι τάμμα τι, εἰσέρχονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν λείχουσαι διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τῆς Ἀργίας τραπέζης, ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὰς ἀκαθαρσίας, ἃς ἡ γλώσσά των θὰ συναντήσῃ καθ' ὁδόν. Αἱ συνοδεῖται δὲ αὐταί, ἐξ 100 ἀτόμων καὶ πλέον συνιστάμεναι, βαδίζουσι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν προηγουμένου ἱερέως φέροντος ἱερὰν σημαίαν. Εὐτυχῶς ἡ φιλελευθέρᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ τοιαύτας ἀγρίας σκηναὺς οὐδέποτε ἐπέτρεψε. Τί λέγει ὁ κύριος Μακράκης;

Μουσικαὶ συναυλίαι μεταδιδόμεναι διὰ τοῦ τηλεφώνου.— Ἐκτὸς τῶν ἄλλων χρησιμοποισιῶν τοῦ τηλεφώνου ἐσκεφθησαν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη νὰ μεταχειρισθῶσι τοῦτο καὶ πρὸς μεταδόσιν μουσικῶν συναυλιῶν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, ἰδίως μετὰ τὰ ἐπιτυχῆ πειράματα, ἃτινα ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ 1881 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν Παρισίοις. Ἐκτοτε ἐν Εὐρώπῃ μὲν